

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE PĪ.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese lunĭ 6 flor., pe trei lunĭ 3 flor.

România și străinătate:

Pe anŭ 26 fr., pe șese lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 franci.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

ANULŪ XLVIII.

N°. 8.

Vinerĭ 11 (23) Ianuarĭu

1885.

Românii, Tronul și opiniunea publică.

VII.

După actulŭ încoronării sĕvĕrșitŭ în Iuniu 1867, noulŭ ministeriu ungurescŭ n'avu altă grijiă mai urgentă decâtŭ de a pune în lucrare cassarea unilaterală a legilorŭ de egală îndreptărire națională, aduse de dieta ardelenă din Sibiu la 1863 și sancționate de Maiestatea Sa. Rescripțiile regesci, cu data 20 Iuniu 1867, ce au fostŭ adresate cătră guvernulŭ Transilvaniei și contrasemnate de comitele Iuliu Andrassy, vorbeau de „frățesca“ înțelegere dintre reprezentanții ambeleorŭ țĕri adunați în dieta din Peșta.

Capulŭ statului era așadĕr informatŭ, că tôte se facŭ în cea mai bună înțelegere, că Românii sunt mulțumiți cu mersulŭ lucrurilor și că cei 1493 subscriși în petițiunea dela 31 Octomvre 1866 nu sunt decâtŭ numai o fracțiune de malcontenți, ômeni neliniștiți, cari pôte nici n'au lucratŭ de capulŭ lorŭ, ci numai conduși de nisce influințe din afară dușmănoșe statului.

Din nenorocire atitudinea nesocotită a unorŭ preținși „naționaliști“ români, cari primiră câte unŭ mandatŭ de deputatŭ din grația celorŭ dela putere, venĭ p'atunci întru ajutorŭ adversarilorŭ noștri, a cărorŭ scopŭ era de a lăți și nutri mereu la Tronŭ și în publicŭ opiniunea, că totŭ ce se fierbea în cazanulŭ din Peșta, se fierbea cu consĕmțământulŭ poporului românŭ transilvanŭ.

Intr'aceea se puse în lucrare de puternicii țilei și „definitiva regulare a dreptului publicŭ alŭ Transilvaniei“ și a cestiunei de „egală îndreptărire a naționalităților.“ În Aprile 1868 clubulŭ lui Deak se sfătuia despre aceea, decă este consultŭ ca diferitele confesiuni și biserici nemaghiare sĕ fie lăsate în usulŭ limbei lorŭ.

Se tractă c'unŭ cuvĕntŭ de aședarea baselorŭ legale pentru contopirea naționalităților nemaghiare și o profundă neliniște cuprinse inimile Românilorŭ și mai alesŭ a celorŭ transilvanenĭ, cari vedeau cum se strîngea totŭ mai tare cerculŭ de ferŭ în jurulŭ lorŭ și simțiau, că era trebuință ca sĕ-și redice glasulŭ și sĕ probeze înaintea Tronului și a opiniunii publice, că ceea ce se plămădea în dieta din Peșta, nu se plămădea cu concursulŭ și cu consĕmțământulŭ națiunii române.

Din acestŭ sentimentŭ generalŭ a eșitŭ manifestațiunea dela 3 (15) Maiu 1868. În acĕstă țĭ s'a făcutŭ adecă cunoscutulŭ pronunțământŭ dela Blașŭ, prin care cei adunați se pronunțară pentru autonomia Transilvaniei, pentru restabilirea legilorŭ dela 1863/4 și pentru redeschiderea dietei transilvane pe basa unei legĭ drepte și echitabile electorale, care sĕ facă posibilă și reprezentarea poporului românŭ.

Trecuseră abia câteva lunĭ de când se făcuse încercarea de-a informă Tronulŭ mai bine prin petițiunea celorŭ 1493, care însă rămase precum scimŭ neresolvată. La cauzele, de ce acea petițiune n'a avutŭ efectulŭ doritŭ ômenii nu mai avĕu timpŭ a se gândi, ei se mărginiră a lua cu părere de rĕu la cunoscință, că ea a rămasŭ fără rezultatŭ și étă ce citimŭ în motivarea numitului pronunțământŭ:

„Fiind-că în împrejurările presente nu ni-a rămasŭ altŭ terenŭ spre a câștigă încuviințare și valôre convicțiunilorŭ nôstre politice, ne res-

trîngemŭ la descoperirea lorŭ pe calea publicității, ca celŭ puținŭ eștmოდŭ sĕ ne împlinimŭ datorința de cetățeni, năsuindŭ totodată a face și unŭ serviciu regimului prin descoperirea francă a nemulțumirei, ce provine din procederea lui în afacerile Transilvaniei.“

Pronunțământulŭ dela Blașiu provocă o manifestațiune națională, care deșteptă îngrijirile guvernului ungurescŭ. Românii din tôte părțile începură a declara cu subscrierile lorŭ, că consideră părerile depuse în acelu pronunțământŭ de părerile lorŭ. Guvernulŭ intentă procesulŭ urzitorilorŭ acestui actŭ și numai în Blașiu fură citate la tribunalulŭ până la 1 Augustŭ 25 persoane dintre cele mai de frunte. Intr'aceea numărulŭ celorŭ ce aderău în scrisŭ la pronunțământŭ creștea pe fiecare țĭ. Cei dela putere și pressa lorŭ îi amenințau cu temniță și era sĕ se nască unŭ procesŭ monstruosŭ, ce nu s'a mai vădutŭ.

Momentulŭ era hotărîtorŭ, acĕsta o sĕmțea fiecare. Înă odată li s'a oferitŭ Românilorŭ ardeleni ocaziunea de a dă espresiune adĕncei lorŭ nemulțumiri printr'o manifestațiune energică generală. Cestiunea uniunii era în ajunŭ de a fi „regulată“ și interesele de viață ale națiunii române erau ignorate și combătute pe tôte linia. Diarele din Viena scrieau cu ôccare satisfacere, că guvernulŭ ungurescŭ prin intentarea procesului contra celorŭ ce au subscrișŭ pronunțământulŭ și-a băgatŭ mâna într'unŭ cuibŭ de vespĭ.

Dĕr nici manifestațiunea din vĕra anului 1868 nu a fostŭ făcută cu tôte tăria după unŭ planŭ generalŭ. Astfelŭ ea a devenitŭ unilaterală și efectulŭ ei s'a paralizatŭ și prin aceea, că s'au aflatŭ unii, cari făr' de voiă au venitŭ în ajutorŭ guvernului, care nu mai șcĕa cum sĕ iasă din încurcătură, adresândŭ petițiuni cătră monarchŭ ca sĕ sisteze procesulŭ în contra celorŭ ce au subscrișŭ pronunțământulŭ.

În 12 Noemvre 1868 au fostŭ prezentate monarchului 14 petițiuni diferite din Transilvania și în acĕsta audiență privată Maiestatea Sa s'a pronunțatŭ față cu prezentatorulŭ acelorŭ petițiunĭ despre atitudinea inteligenței române într'unŭ modŭ, care dovedea, că i s'au datŭ cele mai rele informațiuni despre scopurile și intențiunile conducătorilorŭ români.

Procesulŭ intentatŭ Românilorŭ de guvernulŭ ungurescŭ a fostŭ curmatŭ prin decisiunea Maiestății Sale și astfelŭ au încetatŭ și manifestațiunile nôstre naționale în ajunulŭ marilorŭ schimbări politice din anulŭ 1868.

CRONICA POLITICĂ.

În ședința partidei liberale ce s'a ținutŭ la 19 Ianuarĭu n., ministrulŭ Orczy a schițatŭ rĕspunsulŭ ce are sĕ-lŭ dea la interpelarea lui Ugron în privința cestiunii magistrului supremŭ alŭ Curții. Ministrulŭ arată mai întĕu că dela încoronare, 1867, raportulŭ dintre casa domnitôre și dintre Ungaria a devenitŭ fôrte intimŭ și cordialŭ, cum n'a fostŭ de 300 de ani. Ungaria în acestŭ timpŭ a primitŭ atâtea dovești de simpatie și de atențiune din partea Maiestății sale, încâtŭ în semnŭ de recunoscință trebuie sĕ o recunoșcă acĕsta cu bucurie. Ce privescŭ întrebările din interpelare, trebuie sĕ se șcĕie, că monarchulŭ are unŭ singurŭ statŭ alŭ Curții, care e alŭ sĕu privatŭ. Ca primŭ funcționarŭ alŭ acestui statŭ alŭ Curții funcționează în timpulŭ de față prințulŭ Hohenlohe ca magistrulŭ supremŭ, care nu e nici funcționarŭ de

statŭ austriacŭ nici ungurescŭ, ci eschisivŭ întĕiulŭ funcționarŭ alŭ statului Curții monarchului, prin urmare elŭ arangiază tôte primirile și serbările dela Curte. Nu e eschisŭ însă casulŭ ca odată sĕ fie chematŭ la acĕstă demnitate unŭ cetățenŭ maghiarŭ. Până acum însă Austriacilorŭ nu le-a venitŭ în gândŭ sĕ protesteze, că funcționează comitele Hunyady ca magistrulŭ supremŭ alŭ ceremonielorŭ, comitele Szecsen ca mareșalulŭ supremŭ alŭ Curții și baronulŭ Nopcsa ca magistrulŭ supremŭ alŭ împĕrătesii, deși numiții suntŭ cetățeni ungarĭ; prin urmare nici în casulŭ acesta, că prințulŭ Hohenlohe nu e Ungurŭ sĕ nu se facă observări. Pe basa acestei esplicări nu mai e de lipsă unŭ rĕspunsŭ la întrebările lui Ugron. Elŭ — Orczy — ca ministru ungurescŭ nu e îndreptățitŭ și n'are cauză a se amesteca în afacerile cele mai private ale monarchului.

Ministrulŭ a fostŭ aplaudatŭ, precum și Tisza, care a rugatŭ pe membrii partidei sĕ apară câtŭ mai numeroși în cameră spre a primi totŭ cu aceluși aplauze rĕspunsulŭ la interpelarea lui Ugron. Se vede că în cele din urmă șovinismulŭ ungurescŭ încă i se pôte tăia din unghișore, și de rĕndulŭ acesta Curtea i le-a scurtatŭ.

Diarele polone din Cernăuți suntŭ informate, că autoritățile autonome din Bucovina au adresatŭ guvernului rugămintea, ca sĕ avizeze tribunalele de a primi pe viitorŭ petițiuni și în limba polonă în localitățile cu populațiune polonă. De asemenea s'a trimisŭ guvernului propunerea d'a se introduce limba polonă ca obiectŭ de instrucțiune în anumite școli. Mai departe se anunță că deunăzile bărbații de încredere ai partidei române s'au intrunitŭ în Cernăuți, ca sĕ se consulte asupra viitororŭ alegerĭ dietale. La acĕstă întrunire au luatŭ parte a Polonĭ de ritŭ armĕnŭ, ca baronulŭ Simonovicĭ, cavalerŭ de Prunculŭ și Agopsovicĭ. Participanții în numărŭ de 7 s'au unitŭ, ca la alegerile dietale viitoare sĕ voteze sŭ darŭ numai pentru candidații de naționalitate române. Alte dispozițiuni în acĕstă privință se vorŭ lua după bĭ se va întôrce căpitanulŭ țĕrii, baronulŭ Vasilco, care a duce acum la Viena sĕ se consulte cu comitele Taa

Egiptulŭ formeză astăzi obiectulŭ celŭ mai importantŭ în politica cea mare europeană. Tôte puterile mari europene suntŭ mai multŭ sĕu mai puținŭ angajate la deslegarea cestiunii egiptene. În prima linie se pĕ după Anglia, Franța, care a făcutŭ Angliei unele propozițiuni relative la soluțiunea cestiunii egiptene și toc pe când se ocupă cabinetulŭ englezescŭ cu studiarea viitoare și cu rĕspunsulŭ la propozițiunile franceze tocmai atunci a trimisŭ și Sultanulŭ dela cornulŭ aurŭ o misiune politică cu daruri bogate pentru regele Victoria și pentru Prințesa de Vales. Scopulŭ misiunii politice turcescĭ la Londra este de a cere prețulŭ, prin care sĕ dea intereselorŭ engleze la Nilŭ concușŭ. Sultanulŭ se înșală tare când crede, că va pĕ influința asupra cestiunii egiptene sĕu că va putĕ câștiga vre-unŭ folosŭ pentru sine sĕu că ar putĕ fi guvern câștigatŭ englesŭ de vre-unŭ folosŭ. Ômenii de pe lângă Sultanulŭ sperau că ei vorŭ putĕ vinde ajutorulŭ lorŭ la Egiptŭ scumpŭ Englesilorŭ. Gloria Osmanilorŭ de așă a apusŭ și la Nilŭ nu va mai reînvia. Sultanulŭ nimicŭ de a da și nimicŭ de a speră. Elŭ își țĭn didatulŭ sĕu ca Chedivŭ în Egiptŭ în rezervă, prințulŭ Halim pașă, pe care l'ar pune bucuros în tronulŭ lui Tewfic. Elŭ pune tôte în mișcare, ca sĕ ia tôte în mâna legiile, ce le-a căpĕtatŭ Egiptulŭ dela antecessorilorŭ de patru-deci de ani. Dĕr acestea suntŭ flĕcurĭ, nĭșĭ fa-nu mai gândește la ele. Și decă Anglia ar putĕ se ofertele din partea Sultanului, totuși cestiunea egiptenă s'ar putĕ rezolvă fără voia Europei. Declarându-se cestiunea egiptenă de europeană urmĕză, că nu se pôte atinici de englezescă, nici de turcescă. Dacă se că nu voiesce ca sĕ mai reînviase influința turcescă în Egiptŭ, cu atâtŭ mai puținŭ va avea Europa de a se nimicĕscă opera sa în Egiptŭ și sĕ înaltece turcescă într'o țĕră, unde se încruciează interesele Puterilor continentale suntŭ aplecate a recunoșce Cănitarea Turciei în Egiptŭ, dar restaurarea ei faptŭ spriginesce nici Berlinulŭ nici Londra. Orĭ câtŭ este diferența între puterile europene în privința

Cursulă la bursa de Viena

din 21 Ianuarie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă de aur, Bonuri croato-slavone, Despăgubire p. dijma de vin, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 6 Ianuarie st. v. 1884.

Table with 3 columns: Item, Cump., vënd. Includes Renta română (5%), Renta rom. amort. (5%), Impr. oraș. Buc. (20 fr.), etc.

Cursulu pieței Brașov

din 22 Ianuarie st. n. 1885.

Table with 4 columns: Item, Cump., Vënd., Price. Includes Banenote românesce, Argint românesc, Napoleon-d'ori, etc.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” se potă cumpăra în tutunge-ria lui Gross (în casa prefecturei.)

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătită prețulu abonamentulu pe jumătate de an șeu pe ună an, înainte de 1-a Aprile 1884, sunt rugați a ne trimite diferența prețulu urcată dela 1 Aprile 1884, care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.”

1—3

ANUNCIU.

La bunulă seminarială în Cută a devenită vacantă ună postă de oficială de economiă pentr'ună ténără neinsurată.

Doritorii de a primă acestă postă se adreseze până la 1-ma Martiu a. c. la

Administraținea bunulu în CUTĂ poșta ultimă Szasz-Sebeșu.

Calicū, cine nu aboneză Caliculu, diară ilustratū humoristicū și satiricū, care costă numai 3 fl. séu 7 franci pe an, dér produce în fie-care lună risū de 3 fl. séu 7 franci, și prin urmare dă fiecărui abonentū ună câștigū curatū de 33 fl. séu 77 franci la an.

Cine n'are 3 fl. séu 7 franci, ca se aboneze Caliculū, mai bine se-i împrumute, de câtū se ne rămăie nouē datorū și se pérđă câștigulă arătătū.

Adevēratū sensaționalū va deveni Caliculū anului 1885 prin noua rubrică: „Scāntei și cenușă din filosofia doctorulu Amnariu” și prin mulțimea ilustraționilurū comice și satirice.

Abonamentele se trimitū prin posta din Sibiu la

Administraținea „Caliculu.”

6—6

Nr. 14216—1884.

1—3

Concursū.

Pentru ocuparea unui postū vacantū de practicantū magistratualū cu unū salarū de 400 fl. anualmente, — se escrie prin acestă concursū.

Competenții pentru acestū postū au se documenteze, pe lângă aceea că au absolvatū cursulă de 4 ani de jură și că posedū celū puținū esamenulă de statū politicū, — că nu au trecutū încă peste etatea de 40 de ani.

Respectivele petițiunilă astfelū instruate sunt a se așterne celū multū până în 10 Februaru a. c. la 5 óre după prānđū subscrisulu magistratū.

Brașovū în 17 Ianuaru 1885.

Magistratulū orașenescū.

Mersulă trenurilurū

pe linia Predeală-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeală-Budapesta, Budapesta-Predeală, Teiușū-Aradū-Budapesta, and Budapesta-Aradū-Teiușū. Each section contains a grid of train routes and times.

Nota: Órele de nōpte suntū cele dintre liniile grōse

Tipografia ALEXI, Brașovū.